

ARQUEOREPORT

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 5

Núm. 10/45

Maig 2015

BUSCANT PAITITÍ, LA CIUTAT PERDUDA DELS INQUES

Una fortalesa inca, diverses ciutats agràries, centres cerimonials relacionats amb un panteó o necròpolis i algunes ciutats petites composades d'edificis, carrers i placetes formen part del conjunt de 30 indrets arqueològics de la cultura inca localitzats per una expedició científica que es va submergir a l'Amazònia peruana durant tot l'any 2010.

L'expedició Antisuyu 2010, estava encapçalada per l'arqueòleg i aventurer francès Thierry Jamin, que va informar que la zona explorada pot ser considerada com "la vall sagrada dels inques", i que aquells indrets són l'evidència més sòlida aconseguida fins ara sobre la possible existència d'una mítica ciutat perduda, anomenada Paititi, que hauria estat fundada a la selva per la noblesa inca que va escapar de la conquesta espanyola.

Mirador de la fortalesa de Hualla Mocco

La nova troballa arqueològica revela l'existència d'una societat molt poblada i organitzada, amb unes construccions similars a les de Machu Picchu però aixecades en els vessants dels Andes, en un territori contigu a la selva amazònica.

La majoria dels 30 indrets arqueològics trobats estan localitzats a les valls de Lacco i Chunchumayo. Un dels llocs trobats s'anomena Hualla Mocco i és un conjunt habitacional que inclou estructures religioses, domèstiques i una fortalesa que pot ser una presó o un centre de vigilància militar. Les troballes han estat localitzades al llarg d'un antic camí inca que es dirigeix a la selva, pel que els arqueòlegs pensen que encara hi ha més coses per trobar.

L'explorador Thierry Jamin

El centre agrícola de Torre Mocco és possiblement pre-inca, com el que el segueix, Lucma Cancha. Els dos indrets estan associats a importants cultius en terrasses, 16 nivells arriben fins al riu Mapacho.

Després ve la ciutat fortificada de Llactapata que compta amb aproximadament 100 edificis, seguida del centre cerimonial de Puccro amb una necròpolis que hauria de proporcionar valuoses informacions. Unes magnífiques tombes circulars, amb arquitectura interior, són conegudes com a *chullpas*. A Llactapata, un temple inca, sorprèn amb les seves parets grogues i les 28 finestres típiques de l'època imperial. L'indret de Llactapata (Poble a la muntanya en quechua) del sector de San Antonio, compta amb aproximadament 150 edificis, 10 carrers, 2 places i a dalt de tot, una possible estàtua de Pachacutec amb tots els seus atributs. Aquesta darrera dada encara no ha estat verificada pels arqueòlegs.

En el santuari de Juy Huay, per a sorpresa dels expedicionaris, hi trobaren una necròpolis de *chullpas* (torres funeràries) i tombes circulars de pedra enterrades, algunes, per sort encara no violades pels saquejadors. Només les excavacions i els estudis podran determinar el que contenen per poder estudiar les ètnies i les poblacions que hi conviuen.

Després de Llactapata, s'eleva Tambo Ccasa, un punt de naturalesa militar i un centre agrícola en direcció a Mameria, el mateix centre agrícola i artesanal descobert el 1979 per Herbert i Nicole Cartagena, on l'equip Antisuyu 2009 va començar la seva exploració.

Thierry Jamin al costat d'una *chullpa* a Puccro

Els resultats de l'expedició ja van ser presentats al Ministeri de Cultura del Perú sol·licitant-li l'empara immediata dels indrets arqueològics descoberts, els quals estan exposats a la destrucció o el saqueig per abandó.

Thierry Jamin en el Temple Groc de Llactapata